ÚPLNÉ ZNĚNÍ

SMĚRNICE EVROPSKÉHO PARLAMENTU A RADY 97/67/ES

ze dne 15. prosince 1997 o společných pravidlech pro rozvoj vnitřního trhu poštovních služeb Společenství a zvyšování kvality služby,

jak vyplývá ze změn provedených směrnicí Evropského parlamentu a Rady 2002/39/ES ze dne 10. června 2002, kterou se mění směrnice 97/67/ES s ohledem na další otevření poštovních služeb Společenství hospodářské soutěži
a
nařízením č. 1882/2003 Evropského parlamentu a Rady ze dne 29. září 2003

SMĚRNICE 97/67/ES

o společných pravidlech pro rozvoj vnitřního trhu poštovních služeb Společenství a zvyšování kvality služby

Evropský parlament a Rada Evropské unie,

s ohledem na Smlouvu o založení Evropského společenství a zejména články 57 odst. 2, 66 a 100a této smlouvy,

s ohledem na návrh Komise[1] ,

s ohledem na názor Hospodářského a sociálního výboru[2],

s ohledem na stanovisko Výboru pro regiony[3],

s ohledem na usnesení Evropského parlamentu ze dne 22. ledna 1993 týkající se Zelené knihy o rozvoji jednotného trhu poštovních služeb[4],

s ohledem na usnesení Rady ze dne 7. února 1994 o rozvoji poštovních služeb Společenství[5],

v souladu s postupem stanoveným v článku 189b Smlouvy, ve světle společného znění schváleného Dohodovacím výborem dne 7. listopadu 1997[6],

---

[1] Úř. věst.č. 322, 2.12.1995, s. 22.
Úř. věst. č. 300, 10.10.1996, s. 22.
[2] Úř. věst. č. C 174, 17.6.1996, s. 41.
[3] Úř. věst. č. 337, 11.11.1996, s. 28.
[4] Úř. věst. č. C 42, 15.2.1993, s. 240.
[5] Úř. věst. č. C 48, 16.2.1994, s. 3.
[6] Stanovisko Evropského parlamentu ze dne 9. května 1996 (Úř. věst.č. C 152, 27.5.1996, s. 20), společné stanovisko Rady ze dne 29. dubna 1997 (Úř. věst. č. C 188, 19.6.1997, s. 9) a rozhodnutí Evropského parlamentu ze dne 16. září 1997 (Úř. věst. č. C 304, 6.10.1997, s. 34); rozhodnutí Evropského parlamentu ze dne 19. listopadu 1997 a rozhodnutí Rady ze dne 1 prosince 1997.

(1) vzhledem k tomu, že mají být schválena opatření s cílem vytvořit vnitřní trh v souladu s článkem 7a Smlouvy; vzhledem k tomu, že tento trh zahrnuje oblast bez vnitřních hranic, ve které je zajištěn volný pohyb zboží, osob, služeb a kapitálu;

(2) vzhledem k tomu, že vytvoření vnitřního trhu v poštovním sektoru má prokazatelný význam pro hospodářskou a sociální soudržnost Společenství, protože poštovní služby jsou základním nástrojem komunikace a obchodu;

(3) vzhledem k tomu, že dne 11. června 1992 Komise předložila Zelenou knihu o rozvoji jednotného trhu poštovních služeb a dne 2. června 1993 Zprávu o směrnicích pro rozvoj poštovních služeb Společenství;

(4) vzhledem k tomu, že Komise provedla konzultace mezi širokou veřejností o těch aspektech poštovních služeb, které zajímají Společenství, a zainteresované strany v poštovním sektoru sdělily Komisi své připomínky;

(5) vzhledem k tomu, že současný rozsah univerzální poštovní služby a podmínky, kterými se řídí její poskytování, se v jednotlivých členských státech značně liší; vzhledem k tomu, že zvláště výkony z hlediska kvality služby jsou mezi členskými státy velice rozdílné;

(6) vzhledem k tomu, že přeshraniční poštovní spojení neodpovídá vždy očekávání uživatelů a evropských občanů a výkon z hlediska kvality služby, co se týče přeshraničních poštovních služeb Společenství, je v tomto okamžiku neuspokojivý;

(7) vzhledem k tomu, že rozdíly zaznamenané v poštovním sektoru mají značné důsledky pro ty sektory činnosti, které se spoléhají zvláště na poštovní služby, a účinně brání vývoji směrem k vnitřní soudržnosti Společenství potud, že si oblasti, kterým chybějí poštovní služby dostatečně vysoké kvality, uvědomují, že jsou v nevýhodě pokud jde jak o listovní službu, tak o dodávání zboží;

(8) vzhledem k tomu, že má být zaručeno volné poskytování služeb v poštovním sektoru jako takovém na celém území Společenství, vázané na povinnosti a práva poskytovatelů univerzální služby, jsou nezbytná opatření, usilující o zajištění postupné a řízené liberalizace trhu a o zabezpečení náležité vyváženosti při jejich aplikaci;

(9) vzhledem k tomu, že jsou proto nezbytná opatření na úrovni Společenství k zajištění vyšší harmonizace podmínek, kterými se řídí poštovní sektor, a následně musejí být podniknuty kroky ke stanovení společných pravidel;

(10) vzhledem k tomu, že, ve shodě se zásadou subsidiarity, by měl být na úrovni Společenství přijat soubor obecných zásad, zatímco výběr přesných postupů by měl být záležitostí členských států, které by si měly svobodně zvolit systém nejlépe uzpůsobený jejich vlastním podmínkám;

(11) vzhledem k tomu, že je nezbytné garantovat na úrovni Společenství univerzální poštovní službu zahrnující minimální řadu služeb předepsané kvality, která má být poskytována ve všech členských státech za dostupnou cenu ve prospěch všech uživatelů, bez ohledu na jejich zeměpisnou polohu uvnitř Společenství;

(12) vzhledem k tomu, že cílem univerzální služby je nabízet všem uživatelům snadný přístup do poštovní sítě poskytnutím zejména dostatečného počtu přístupových míst a zajištěním uspokojivých podmínek, pokud jde o frekvenci sběru a dodání; vzhledem k tomu, že poskytování univerzální služby musí splňovat elementární požadavek zajištění kontinuity provozu, přičemž zároveň musí zůstat přizpůsobitelné potřebám uživatelů a zaručovat jim poctivé a nediskriminační zacházení;

(13) vzhledem k tomu, že univerzální služba musí pokrývat jak vnitrostátní, tak přeshraniční služby;

(14) vzhledem k tomu, že uživatelé univerzální služby musí dostávat adekvátní informace o rozsahu nabízených služeb, podmínkách, kterými se řídí jejich poskytování a používání, kvalitě poskytovaných služeb a o tarifech;

(15) vzhledem k tomu, že ustanoveními této směrnice týkající se univerzální služby nejsou dotčena práva provozovatelů univerzální služby individuálně sjednávat smlouvy se zákazníky;

(16) vzhledem k tomu, že zachování řady těch služeb, které mohou být vyhrazeny v souladu s předpisy Smlouvy a aniž je tím dotčena aplikace pravidel soutěžení, se jeví jako oprávněné z důvodu zajištění provozování univerzální služby za finančně vyrovnaných podmínek; vzhledem k tomu, že proces liberalizace by neměl ukončit poskytování bezplatných služeb pro nevidoucí a částečně vidoucí osoby, zavedené členskými státy;

(17) vzhledem k tomu, že zásilky s písemností o hmotnosti 350 gramů a více představují méně než 2 % jejich celkového objemu a méně než 3 % příjmů veřejných provozovatelů; vzhledem k tomu, že kritéria ceny (pětinásobek základního tarifu) umožní lépe rozlišit mezi vyhrazenou službou a expresní službou, která je liberalizována;

(18) vzhledem k tomu, že s ohledem na existenci základního rozdílu mezi expresními zásilkami a univerzálními poštovními službami spočívajícího v přidané hodnotě (v jakékoli podobě) poskytované expresními službami a vnímané zákazníky, nejefektivnější způsob jak určit to, co je chápáno jako nadhodnota, je uvážit příplatek k ceně, který jsou zákazníci ochotni zaplatit, aniž by tím však byl dotčen cenový limit pro vyhrazenou oblast, který musí být respektován;

(19) vzhledem k tomu, že je rozumné prozatímně dovolit, aby direct mail a přeshraniční zásilky směly být i nadále vyhrazeny v rámci stanovených cenových limitů a limitů hmotnosti; vzhledem k tomu, že jakožto další krok k naplnění vnitřního trhu poštovních služeb, by měl Evropský parlament a Rada nejpozději do 1. ledna 2000 na návrh Komise na základě revize sektoru učinit rozhodnutí o další postupné a řízené liberalizaci poštovního trhu, se zvláštním zřetelem na liberalizaci přeshraničních a direct mailu, jakož i o dalším přezkoumání cenových limitů a limitů hmotnosti;

(20) vzhledem k tomu, že, z důvodů veřejného pořádku a obecné bezpečnosti, mohou mít členské státy oprávněný zájem udělit jednomu nebo více určeným subjektům právo umisťovat na veřejné komunikaci poštovní schránky určené ke sběru poštovních zásilek; vzhledem k tomu, že z týchž důvodů mají právo stanovit subjekt nebo subjekty odpovědné za vydávání poštovních známek s označením země původu a subjekty odpovědné za poskytování služby doporučených zásilek používané během soudních nebo správních postupů v souladu s jejich vnitrostátní legislativou; vzhledem k tomu, že rovněž mohou dát najevo své členství v Evropské unii začleněním symbolu s dvanácti hvězdami;

(21) vzhledem k tomu, že nové služby (služby zcela odlišné od tradičních služeb) a výměna dokumentů netvoří část univerzální služby a nelze proto ospravedlnit jejich vyhrazení poskytovatelům univerzální služby; vzhledem k tomu, že toto se vztahuje rovněž na poskytování vlastními silami (poskytování poštovních služeb fyzickou nebo právnickou osobou, která je původcem zásilek, nebo sběr a směrování těchto zásilek třetí stranou jednající výhradně jménem této osoby), jež nespadá do kategorie služeb;

(22) vzhledem k tomu, že členské státy mají být schopny regulovat na svém území pomocí příslušných schvalovacích postupů poskytování poštovních služeb, které nejsou vyhrazeny poskytovatelům univerzální služby; vzhledem k tomu, že tyto postupy musí být průhledné, nediskriminační, přiměřené a založené na objektivních kritériích;

(23) vzhledem k tomu, že členské státy mají mít možnost podmínit udělení licencí povinnostmi univerzální služby nebo příspěvky na kompenzační fond určený k odškodnění poskytovatele univerzální služby za poskytování služeb představujících nespravedlivé finanční břemeno; vzhledem k tomu, že členské státy mají být schopny zahrnout do oprávnění povinnost, že povolená činnost nesmí porušovat výlučná nebo zvláštní práva vyhrazených služeb udělená poskytovatelům univerzální služby; vzhledem k tomu, že může být zaveden identifikační systém pro direct mail pro kontrolní účely v případě liberalizace těchto zásilek;

(24) vzhledem k tomu, že budou muset být přijata opatření nezbytná pro harmonizaci schvalovacích postupů předepsaných členskými státy, kterými se bude řídit komerční poskytování nevyhrazených služeb veřejnosti;

(25) vzhledem k tomu, že, ukáže-li se to nezbytným, budou přijata opatření k zajištění průhlednosti a nediskriminačního charakteru podmínek, kterými se v členských státech řídí přístup k veřejné poštovní síti;

(26) vzhledem k tomu, že v zájmu zajištění správného řízení univerzální služby a vyvarování se narušení soutěžení mají tarify aplikované na univerzální službu být objektivní, transparentní, nediskriminační a přizpůsobené nákladům;

(27) vzhledem k tomu, že odměna za poskytování přeshraniční poštovní služby uvnitř Společenství bez dotčení minimálního souboru služeb vyplývajícího z Akt Světové poštovní unie má být upravena tak, aby byly poskytovateli univerzální služby pokryty vzniklé náklady za dodání v zemi určení; vzhledem k tomu, že tato odměna má rovněž dávat popud ke zvyšování nebo zachování kvality přeshraniční služby používáním kvalitativních cílů služby; vzhledem k tomu, že toto by opravňovalo vhodné systémy zajišťující příslušné pokrytí nákladů a související výslovně s dosaženou kvalitou služby;

(28) vzhledem k tomu, že oddělené účty za různé vyhrazené služby a nevyhrazené služby jsou nezbytné pro zavedení průhlednosti do skutečných nákladů na jednotlivé služby a pro zajištění, aby subvencování ztrát nevyhrazeného sektoru ziskem z vyhrazeného sektoru nemělo nepříznivý vliv na konkurenční podmínky v nevyhrazeném sektoru;

(29) vzhledem k tomu, že k zajištění uplatnění zásad stanovených ve třech předchozích odstavcích mají poskytovatelé univerzální služby realizovat v přijatelné časové lhůtě nákladové účetní systémy, které mohou být nezávisle ověřovány, jejichž pomocí mohou být náklady přiřazovány na základě transparentních postupů službám co možno nejpřesněji; vzhledem k tomu, že tyto požadavky lze plnit například zavedením principu propočtu plně rozložených nákladů; vzhledem k tomu, že tyto nákladové účetní systémy nesmějí být vyžadovány v poměrech, kde existují skutečné podmínky otevřeného soutěžení;

(30) vzhledem k tomu, že má být brán zřetel na zájmy uživatelů, kteří mají nárok na služby vysoké kvality; vzhledem k tomu, že je proto třeba vynaložit veškeré úsilí ke zlepšování a zvyšování kvality služeb poskytovaných na úrovni Společenství; vzhledem k tomu, že toto zvyšování kvality vyžaduje od členských států, aby stanovily normy, které mají poskytovatelé univerzální služby plnit nebo překračovat co se týče služeb tvořících součást univerzální služby;

(31) vzhledem k tomu, že kvalita služby očekávaná uživateli tvoří základní hledisko poskytovaných služeb; vzhledem k tomu, že normy pro hodnocení této kvality služby a dosažené úrovně kvality musí být v zájmu uživatelů zveřejňovány; vzhledem k tomu, že je nezbytné mít k dispozici harmonizované normy kvality služby a společnou metodiku měření kvality, aby bylo možno zhodnotit sbližování kvality služby v rámci Společenství;

(32) vzhledem k tomu, že členské státy musí stanovit vnitrostátní normy kvality odpovídající normám Společenství; vzhledem k tomu, že v případě přeshraničních služeb uvnitř Společenství vyžadujících spojené úsilí nejméně dvou poskytovatelů univerzální služby ze dvou různých členských států musí být normy kvality definovány na úrovni Společenství;

(33) vzhledem k tomu, že dodržování těchto norem je v pravidelných intervalech nezávisle kontrolováno na principu harmonizace; vzhledem k tomu, že uživatelé musí mít právo být informováni o výsledcích této kontroly a členské státy by měly zajistit, že pokud tyto výsledky prokáží neplnění norem, budou podniknuty kroky k nápravě;

(34) vzhledem k tomu, že směrnice Rady 93/13/EEC ze dne 5. dubna 1993 o

nespravedlivých ustanoveních ve smlouvách se spotřebiteli se vztahuje na poštovní provozovatele;

(35) vzhledem k tomu, že potřeba zvyšování kvality služby znamená, že spory musí být řešeny rychle a účinně; vzhledem k tomu, že navíc k zákonným formám nápravy dostupným podle vnitrostátního práva nebo práva Společenství by měl být stanoven postup projednávání stížností, který by měl být průhledný, jednoduchý a nenákladný a měl by umožnit účast všech zainteresovaných stran;

(36) vzhledem k tomu, že pokrok ve vzájemném propojení poštovních sítí a zájmy uživatelů vyžadují, aby byla podporována technická normalizace; vzhledem k tomu, že technická normalizace je nepostradatelná pro rozvoj provozní propojenosti mezi vnitrostátními sítěmi a pro účinnou univerzální službu Společenství;

(37) vzhledem k tomu, že směrnice pro evropskou harmonizaci umožňují, aby specializované technické normalizační činnosti byly svěřeny Evropskému výboru pro normalizaci;

(38) vzhledem k tomu, že má být ustaven výbor, který bude pomáhat Komisi s prováděním této směrnice, zvláště ve vztahu k budoucí práci na rozvoji opatření týkajících se kvality přeshraniční služby Společenství a technické normalizace;

(39) vzhledem k tomu, že pro zajištění náležitého působení univerzální služby a nenarušeného soutěžení v nevyhrazeném sektoru je důležité oddělit funkci regulátora na jedné straně a provozovatele na straně druhé; vzhledem k tomu, že žádný poštovní provozovatel nesmí být zároveň soudcem i zainteresovanou stranou; vzhledem k tomu, že je na členském státu, aby definoval statut jednoho nebo více národních regulačních orgánů, což může být veřejný orgán nebo nezávislý subjekt, ustanovený k tomuto účelu;

(40) vzhledem k tomu, že bude třeba zhodnotit účinky harmonizovaných podmínek na působení vnitřního trhu poštovních služeb; vzhledem k tomu, že z tohoto důvodu Komise předloží tři roky od data nabytí účinnosti této směrnice a v každém případě nejpozději do 31. prosince 2000 Evropskému parlamentu a Radě zprávu o uplatňování této směrnice, včetně příslušné informace o vývoji v sektoru, zejména pokud jde o ekonomické, sociální, pracovní a technologické aspekty, jakož i o kvalitě služby;

(41) vzhledem k tomu, že tato směrnice nemá vliv na používání pravidel Smlouvy, zejména jejích pravidel soutěžení a svobody poskytovaných služeb;

(42) vzhledem k tomu, že nic nebrání členským státům v zachování platnosti či zavádění opatření pro poštovní sektor, která jsou liberálnější nežli ta, která stanoví tato směrnice, ani, pokud tato směrnice zanikne, v zachování platnosti opatření, která byla zavedena k jejímu uplatnění, za předpokladu, že tato opatření jsou v obou případech slučitelná se Smlouvou;

(43) vzhledem k tomu, že je vhodné, aby tato směrnice byla v platnosti až do 31. prosince 2004, nerozhodne-li Evropský parlament a Rada za základě návrhu Komise jinak;

(44) vzhledem k tomu, že se tato směrnice nevztahuje na žádnou činnost spadající mimo sféru působnosti práva Společenství, jako jsou činnosti uvedené v hlavách V a VI

Smlouvy o Evropské unii a v žádném případě na činnosti týkající se obecného bezpečí, obrany, bezpečnosti státu (včetně hospodářského blahobytu státu, pokud tyto činnosti souvisejí se záležitostmi bezpečnosti státu) a činnosti státu v oblasti trestního práva;

(45) vzhledem k tomu, že tato směrnice nebrání v případě podniků, které nejsou zřízeny ve Společenství, přijetí opatření jak podle práva Společenství, tak podle existujících mezinárodních závazků navržených k zajištění toho, aby se státní příslušníci členských států těšili podobnému zacházení ve třetích zemích; vzhledem k tomu, že podniky Společenství by měly mít ve třetích zemích výhodu zacházení a faktického přístupu, jež jsou srovnatelné se zacházením a přístupem na trh, jehož se dostává státním příslušníkům zemí, kterých se to týká v kontextu Společenství,

přijaly tuto směrnici:

KAPITOLA 1

Cíl a rozsah působnosti

Článek 1

Tato směrnice stanoví společná pravidla týkající se:

- poskytování univerzální poštovní služby ve Společenství,
- kritérií pro stanovení služeb, které mohou být vyhrazeny poskytovatelům univerzální služby, a podmínek, kterými se řídí poskytování nevyhrazených služeb,
- tarifních principů a průhlednosti účtů pro poskytování univerzální služby,
- vytyčení norem kvality pro poskytování univerzální služby a zavedení systému, který zajistí dodržování těchto norem,
- harmonizace technických norem,
- vytvoření nezávislých národních regulačních orgánů.

Článek 2

Pro účely této směrnice se výrazem

1. *poštovní služby* rozumí služby zahrnující sběr, třídění, přepravu a dodání poštovních zásilek;
2. *veřejná poštovní síť* rozumí systém organizace a zdroje všeho druhu používané poskytovatelem nebo poskytovateli univerzální služby zvláště pro účel

- sběru poštovních zásilek, na něž se vztahuje povinná univerzální služba, z přístupových míst na celém území,

- směrování a zpracování těchto zásilek od přístupového místa poštovní sítě až k dodávací poště;

- dodání na adresy udané na zásilkách;

3. *přístupové místo* rozumí fyzická zařízení včetně poštovních schránek pro veřejnost, umístěná buď na veřejné komunikaci nebo v budově nebo na budově nebo na pozemku poskytovatele univerzální služby, kde mohou být poštovní zásilky zákazníky odevzdány do poštovní sítě;

4. *sběr* rozumí úkon spočívající ve vybírání poštovních zásilek shromážděných na přístupových místech;

5. *dodávání* rozumí proces začínající tříděním u dodávací pošty až po dodání poštovních zásilek jejích adresátům;

6. *poštovní zásilka* rozumí zásilka s adresou v konečné podobě, ve které má být dodána poskytovatelem univerzální služby. Mimo zásilek s písemností jsou to rovněž například knihy, katalogy, noviny, periodický tisk a poštovní balíky obsahující zboží s obchodní hodnotou či bez obchodní hodnoty;

7. *zásilka s písemností* rozumí sdělení v písemné formě na jakémkoli fyzickém nosiči, které má být dopraveno a dodáno na adresu uvedenou odesílatelem na zásilce samé nebo na jejím obalu. Knihy, katalogy, noviny a periodický tisk se nepovažují za zásilky s písemností;

8. *direct mail* rozumí sdělení tvořená pouze reklamními, obchodními nebo propagačními materiály, obsahující zprávu s totožným obsahem, vyjma adresátova jména, adresy a identifikačního čísla, jakož i dalších úprav, které nemění povahu zprávy, přičemž je zasláno značnému počtu adresátů a má být dopraveno a dodáno na adresu uvedenou odesílatelem na zásilce samé nebo na jejím obalu. Národní regulační orgán v každém členském státě upřesní pojem „značný počet adresátů“ a uveřejní příslušnou definici. Účty, faktury, finanční výpisy a jiná neidentická sdělení se nepovažují za direct mail. Sdělení spojující direct mail s jinými věcmi ve stejném obalu se nepovažuje za direct mail. Direct mail zahrnuje přeshraniční i vnitrostátní direct mail;

9. *doporučená zásilka* rozumí služba poskytující paušální záruku proti nebezpečí ztráty, vyloupení nebo poškození, dávající odesílateli, případně na jeho žádost, důkaz o podání poštovní zásilky, případně i jejím dodání adresátovi;

10. *zásilka s udanou cenou* rozumí služba pojišťující poštovní zásilku až do výše ceny udané odesílatelem v případě ztráty, vyloupení nebo poškození;

11. *přeshraniční zásilka* rozumí zásilka z jiného členského státu nebo do jiného členského státu nebo z třetí země nebo do třetí země;

12. *výměna dokumentů* rozumí poskytnutí prostředků včetně použití prostor ad hoc a přepravy třetí stranou, dovolující dodání vlastními silami vzájemnou výměnou poštovních zásilek mezi uživateli, kteří si tuto službu předplatili;

13. *poskytovatel univerzální služby* rozumí veřejný nebo soukromý subjekt poskytující univerzální poštovní službu nebo její část uvnitř členského státu, jehož totožnost byla oznámena Komisi v souladu s článkem 4;

14. *oprávnění* rozumí jakékoli povolení ve formě „všeobecného oprávnění“ nebo „individuální licence“ podle níže uvedené definice, které stanoví práva a povinnosti specifické pro poštovní sektor a dovolující podnikům poskytovat poštovní služby a případně vytvořit nebo provozovat poštovní sítě k poskytování takovýchto služeb;

    – „všeobecné oprávnění znamená oprávnění, bez ohledu na to, zda je regulováno „hromadnou licencí“ nebo obecnou legislativou, a bez ohledu na to, zda tato regulace vyžaduje registrační nebo deklarační postupy, přičemž není nutné, aby příslušný podnik získal jednoznačné rozhodnutí od národního regulačního orgánu před uplatněním práv z tohoto oprávnění plynoucích,

    – „individuální licence“ znamená oprávnění, které je uděleno národním regulačním orgánem a které dává podniku specifická práva, nebo které podřizuje provoz tohoto podniku povinnostem podle potřeby doplňujícím všeobecné oprávnění, kde podnik nemá právo uplatňovat příslušná práva, dokud nedostane rozhodnutí národního regulačního orgánu;

15. *terminální výdaje* rozumí odměna poskytovatelům univerzální služby za dodávání příchozích přeshraničních zásilek obsahujících poštovní zásilky z jiného členského státu nebo ze třetí země;

16. *odesílatel* rozumí fyzická nebo právnická osoba odpovědná za vznik poštovních zásilek;

17. *uživatelé* rozumí jakákoli fyzická nebo právnická osoba mající prospěch z poskytování univerzální služby jako odesílatel nebo adresát;

18. *národní regulační orgán* rozumí orgán nebo orgány v každém členském státě, které členský stát pověří, mezi jiným, regulačními funkcemi spadajícími do sféry působnosti této směrnice;

19. *základní potřeby* rozumí obecné neekonomické důvody, které mohou členský stát přimět k zavedení podmínek pro poskytování poštovních služeb. Tyto důvody jsou důvěrnost korespondence, bezpečnost sítě s ohledem na přepravu nebezpečných předmětů a tam, kde to má oprávnění, ochrana dat, ochrana životního prostředí a regionální plánování.

    Ochrana dat může zahrnovat ochranu osobních dat, důvěrnost předávaných nebo uložených informací a ochranu soukromí.

KAPITOLA 2

Univerzální služba

Článek 3

1. Členské státy zajistí, aby uživatelé mohli využívat práva na univerzální službu zahrnující trvalé poskytování poštovní služby ve stanovené kvalitě ve všech místech na jejich území za dostupné ceny pro všechny uživatele.

2. Za tímto účelem podniknou členské státy kroky k zajištění toho, aby hustota styčných míst a přístupových míst vyhovovala potřebám uživatelů.

3. Podniknou kroky k zajištění toho, aby poskytovatel univerzální služby zaručoval během všech pracovních dní a nejméně pětkrát týdně, kromě okolností nebo geografických podmínek považovaných národním regulačním orgánem za mimořádné, jako minimum:

– jeden sběr,

– jedno dodání domů nebo na pozemek každé fyzické nebo právnické osoby nebo, jako odchylka, za podmínek podle přání národního regulačního orgánu, jedno dodání do vhodných zařízení.

Jakákoli výjimka nebo odchylka udělená národním regulačním orgánem v souladu s tímto odstavcem musí být sdělena Komisi a všem národním regulačním orgánům.

4. Každý členský stát přijme opatření nutná k zajištění, aby univerzální služba obsahovala minimálně následující služby:

– sběr, třídění, přepravu a dodání poštovních zásilek do 2 kg,

– sběr, třídění, přepravu a dodání poštovních balíků do 10 kg,

– služby doporučených zásilek a zásilek s udanou cenou.

5. Národní regulační orgány mohou zvýšit limit hmotnosti pro oblast působnosti univerzální služby u poštovních balíků na jakoukoli hmotnost nepřesahující 20 kg a mohou stanovit zvláštní opatření pro dodávání takovýchto balíků „ode dveří ke dveřím“.

Bez ohledu na limit hmotnosti poštovních balíků v oblasti působnosti univerzální služby v daném členském státě členské státy zajistí, aby poštovní balíky došlé z jiných členských států a vážící do 20 kg byly na jejich území dodány.

6. Minimální a maximální rozměry předmětných poštovních zásilek jsou shodné s rozměry stanovenými v Úmluvě a v Ujednání o poštovních balících přijatých Světovou poštovní unií.

7. Univerzální služba definovaná v tomto článku zahrnuje jak vnitrostátní, tak přeshraniční služby.

Článek 4

Každý členský stát zajistí, aby bylo zaručeno poskytování univerzální služby, a oznámí Komisi kroky podniknuté ke splnění této povinnosti a zejména totožnost svého poskytovatele univerzální služby. Každý členský stát stanoví v souladu s právem Společenství povinnosti a práva přidělené poskytovateli univerzální služby a zveřejní je.

Článek 5

1. Každý členský stát podnikne kroky k zajištění, aby poskytování univerzální služby odpovídalo následujícím požadavkům:

– nabízení služby zaručující, že budou splněny základní potřeby,

– nabízení uživatelům stejné služby za srovnatelných podmínek,

– služba se stane dostupnou bez jakékoli diskriminace ve kterékoli podobě, zvláště bez diskriminace vzniklé z politických, náboženských nebo ideologických důvodů,

– služba nebude přerušena nebo zastavena s výjimkou případů vyšší moci,

– služba se bude rozvíjet v závislosti na technickém, hospodářském a společenském prostředí a na potřebách uživatelů.

2. Ustanovení odstavce 1 nevylučují opatření, která členské státy přijmou v souladu s požadavky týkajícími se obecného zájmu uznávanými Smlouvou, zvláště jejími články 36 a 56, které se mimo jiné týkají obecné morálky, obecného bezpečí včetně kriminálního vyšetřování a veřejné politiky.

Článek 6

Členské státy učiní kroky k zajištění, aby uživatelé pravidelně dostávali dostatečně podrobné a aktualizované informace od poskytovatele univerzální služby vzhledem ke specifickému charakteru nabízených univerzálních služeb, se zvláštním odkazem na všeobecné podmínky dostupnosti těchto služeb, jejich ceny a úroveň kvality. Tyto informace budou vhodným způsobem zveřejňovány.

Členské státy oznámí Komisi do 12 měsíců od data nabytí účinnosti této směrnice jakým způsobem jsou informace, určené ke zveřejnění podle prvního pododstavce, dávány k dispozici. Jakékoli pozdější změny budou Komisi oznámeny při nejbližší příležitosti.

KAPITOLA 3

Harmonizace služeb, které mohou být vyhrazeny

Článek 7

1. V míře nezbytné pro zajištění zachování univerzální služby mohou členské státy nadále vyhrazovat služby poskytovateli/poskytovatelům univerzální služby. Tyto služby jsou omezeny na sběr, třídění, přepravu a dodávání zásilek s písemností vnitrostátního styku a příchozích přeshraničních zásilek s písemností, ať dodávaných urychleně či nikoli, při dodržení dále uvedených limitů hmotnosti a ceny. Limit hmotnosti činí 100 gramů od 1. ledna 2003 a 50 gramů od 1. ledna 2006. Tyto limity hmotnosti se neuplatňují od 1. ledna 2003, jestliže cena je stejná jako nebo vyšší než trojnásobek veřejného tarifu za zásilku s písemností prvního stupně hmotnosti nejrychlejší standardní kategorie, a od l. ledna 2006, jestliže cena je stejná jako nebo vyšší než dva a půl násobek tohoto tarifu.

V případě bezplatné služby zásilek pro slepé a částečné vidící osoby lze dovolit odchylky od limitů hmotnosti a ceny.

V míře nezbytné pro zajištění zachování univerzální služby může být direct mail i nadále vyhrazeny v rámci stejných limitů hmotnosti a ceny.

V míře nezbytné pro zajištění zachování univerzální služby, například když některé sektory poštovní činnosti již byly liberalizovány nebo z důvodu specifického charakteru poštovních služeb v některém členském státě, mohou být odcházející přeshraniční zásilky i nadále být vyhrazeny v rámci stejných limitů hmotnosti a ceny.

2. Výměna dokumentů nesmí být vyhrazena.

3. Komise dokončí výhledovou studii, která posoudí v každém členském státě dopad úplného dokončení vnitřního poštovního trhu v r. 2009 na univerzální službu. Na základě závěrů studie Komise předloží do 31. prosince 2006 zprávu Evropskému parlamentu a Radě doplněnou případně návrhem potvrzujícím buď úplné dokončení vnitřního poštovního trhu nebo definujícím jakoukoli jinou etapu ve světle závěrů studie.

Článek 8

Ustanovením článku 7 nejsou dotčena práva členských států organizovat umístění poštovních schránek na veřejné komunikaci, vydávání poštovních známek a službu doporučených zásilek používanou během soudních nebo správních postupů v souladu s jejich vnitrostátní legislativou.

KAPITOLA 4

Podmínky, kterými se řídí poskytování nevyhrazených služeb a přístup do sítě

Článek 9

1. Pro nevyhrazené služby, které jsou mimo oblast působnosti univerzální služby definované v článku 3, mohou členské státy zavést všeobecná oprávnění v rozsahu nezbytném k zaručení splnění základních potřeb.

2. Pro nevyhrazené služby, které jsou uvnitř oblasti působnosti univerzální služby definované v článku 3, mohou členské státy zavést postupy pro získání oprávnění včetně individuálních licencí v rozsahu nezbytném k zaručení splnění základních potřeb a k ochraně univerzální služby.

Udělení oprávnění může:

– být tam, kde je to vhodné, podmíněno povinnostmi univerzální služby,

– je-li to nezbytné, zahrnovat podmínky týkající se kvality, dostupnosti a vykonávání příslušných služeb,

– být podřízeno povinnosti neporušovat výlučná nebo zvláštní práva udělená poskytovateli univerzální služby pro vyhrazené poštovní služby podle čl. 7 odst. 1 a 2.

3. Postupy uvedené v odstavcích 1 a 2 budou průhledné, nediskriminační, úměrné a založené na objektivních kritériích. Členské státy musí zajistit, aby důvody pro odmítnutí vydání oprávnění ať jako celku nebo částečně byly žadateli sděleny, a musí zavést odvolací řízení.

4. K zajištění ochrany univerzální služby tam, kde některý členský stát rozhodne, že povinnosti univerzální služby stanovené v této směrnici přestavují pro poskytovatele univerzální služby nespravedlivé finanční břemeno, může tento členský stát zřídit kompenzační fond spravovaný pro tento účel orgánem nezávislým na příjemci nebo příjemcích. V takovém případě stát může udělení oprávnění podmínit povinností složit příspěvek na tento fond. Členský stát musí zajistit, aby při zřizování kompenzačního fondu a při stanovení výše finančních příspěvků byly respektovány zásady průhlednosti, nediskriminace a úměrnosti. Tímto způsobem mohou být financovány pouze služby uvedené v článku 3.

5. Členské státy mohou zavést identifikační systém pro direct mail, dovolující dohled nad těmito službami tam, kde budou liberalizovány.

Článek 10

1. Evropský parlament a Rada, v souladu s návrhem Komise a na základě čl. 57 odst. 2, článků 66 a 100 Smlouvy, přijmou nezbytná opatření pro harmonizaci postupů stanovených v článku 9, kterým je upraveno komerční poskytování nevyhrazených poštovních služeb veřejnosti.

2. Harmonizační opatření zmiňovaná v odstavci 1 se týkají zejména kritérií a postupů, které mají být dodržovány poštovním provozovatelem, způsobu zveřejňování těchto kritérií a

postupů a rovněž odvolacích řízení.

Článek 11

Evropský parlament a Rada, jednající na návrh Komise a na základě čl. 57 odst.2, článků 66 a 100 Smlouvy, přijmou tato harmonizační opatření, jestliže budou nezbytná pro zajištění, aby uživatelé a poskytovatelé univerzální služby měli přístup do veřejné poštovní sítě za podmínek, které jsou transparentní a nediskriminační.

KAPITOLA 5

Tarifní zásady a průhlednost účtů

Článek 12

Členské státy učiní kroky k zajištění, aby tarify pro každou ze služeb tvořících součást univerzální služby byly v souladu s následujícími zásadami:

- ceny musejí být dostupné a musejí být takové, aby všichni uživatelé měli přístup k poskytovaným službám,

- ceny musí být stanoveny ve vztahu k nákladům; členské státy mohou rozhodnout, že na celém jejich území bude aplikován jednotný tarif,

- aplikace jednotného tarifu nevylučuje právo poskytovatele univerzální služby uzavírat se zákazníky individuální dohody o cenách,

- tarify musejí být průhledné a nediskriminační,

- pokud budou poskytovatelé univerzální služby uplatňovat zvláštní tarify, např. za služby pro podniky, hromadné podavatele nebo zprostředkovatele pověřené shromažďováním zásilek od různých zákazníků, musejí respektovat zásady průhlednosti a nediskriminace co se týče jak tarifů samotných, tak s nimi spojených podmínek. Tarify přihlížejí k ušetřeným nákladům ve srovnání s tradiční službou zahrnující kompletní řadu prvků nabízených u sběru, přepravy, třídění a dodávání jednotlivých poštovních zásilek a vztahují se společně s ostatními podmínkami stejně tak na vztahy mezi třetími stranami jako na vztahy mezi třetími stranami a poskytovateli univerzální služby nabízejícími rovnocenné služby. Všechny tyto tarify jsou rovněž dostupné soukromým zákazníkům používajícím poštovní služby za podobných podmínek,

- křížové financování univerzálních služeb mimo vyhrazený sektor z výnosů ze služeb vyhrazeného sektoru je zakázáno s výjimkou případu, kdy se ukáže jako zcela nezbytné pro plnění specifických povinností univerzální služby uložených v konkurenční oblasti; s výjimkou členských států, ve kterých neexistují vyhrazené služby, přijmou národní regulační orgány opatření za tímto účelem a informují o nich Komisi.

Článek 13

1. Za účelem zajištění přeshraničního poskytování univerzální služby vyzvou členské státy

své poskytovatele univerzální služby, aby upravili své dohody o terminálních výdajích za přeshraniční zásilky uvnitř Společenství tak, aby byly respektovány následující zásady:

– terminální výdaje budou stanoveny ve vztahu k nákladům na zpracování a dodání příchozích přeshraničních zásilek,

– výše odměny bude souviset s dosaženou kvalitou služby,

– terminální výdaje budou průhledné a nediskriminační.

2. Provádění těchto zásad může zahrnovat přechodná opatření, určená k vyvarování se zbytečně velkých zlomů na poštovních trzích nebo nepříznivých důsledků pro ziskově orientované provozovatele, za předpokladu, že existuje dohoda mezi provozovateli zemí podání a příjmu; tato opatření budou však omezena na minimum potřebné k dosažení těchto cílů.

Článek 14

1. Členské státy přijmou do dvou let ode dne nabytí účinnosti této směrnice nezbytná opatření k zajištění, aby účetnictví poskytovatelů univerzální služby bylo vedeno v souladu s ustanoveními tohoto článku.

2. Poskytovatelé univerzální služby povedou ve svých interních účetních systémech oddělené účty minimálně pro každou ze služeb vyhrazeného sektoru na jedné straně a pro nevyhrazené služby na straně druhé. Účty za nevyhrazené služby by měly zřetelně rozlišovat mezi službami, které jsou a které nejsou součástí univerzální služby. Tyto interní účetní systémy budou působit na základě důsledně uplatňovaných a objektivně zdůvodnitelných zásad nákladového účetnictví.

3. Podle účetních systémů zmiňovaných v odstavci 2 budou, bez dotčení odstavce 4, náklady každé z vyhrazených a nevyhrazených služeb přidělovány následujícím způsobem:

(a) náklady, které mohou být přímo přiřazeny k jednotlivé službě, budou takto přiřazeny;

(b) společné náklady, to jest náklady, jež nemohou být přímo přiřazeny k jednotlivé službě, budou přiděleny takto:

(i) kdykoli to bude možné, budou společné náklady přiděleny na základě přímé analýzy původu nákladů samých;

(ii) nebude-li přímá analýza možná, společné nákladové kategorie budou přiděleny na základě nepřímé vazby na jinou nákladovou kategorii nebo skupinu nákladových kategorií, pro které je možné přímé přiřazení nebo přidělení; nepřímá vazba bude založena na srovnatelných nákladových strukturách;

(iii) nebude-li možno nalézt ani přímého ani nepřímého společného jmenovatele pro přidělení nákladů, nákladová kategorie bude přidělena na základě všeobecného přiřazujícího činitele vypočítaného použitím poměru veškerých nákladů přímo nebo nepřímo přiřazených nebo přidělených každé z vyhrazených služeb na jedné straně a

ostatním službám na straně druhé.

4. Jiné nákladové účetní systémy mohou být použity pouze tehdy, jsou-li slučitelné s odstavcem 2 a byly schváleny národním regulačním orgánem. Komise bude o jejich použití předem informována.

5. Národní regulační orgány zajistí, aby kompetentní orgán nezávislý na poskytovateli univerzální služby ověřil, zda je dodržován jeden z nákladových účetních systémů popsaných v odstavcích 3 nebo 4. Členské státy zajistí, aby byla periodicky zveřejňována zpráva, týkající se tohoto dodržování.

6. Národní regulační orgán pečuje o to, aby byly k dispozici přiměřeně podrobné informace o systémech používaných v nákladovém účetnictví poskytovatelem univerzální služby a na vyžádání předloží tyto informace Komisi.

7. Na žádost národního regulačního orgánu a Komise jim budou podrobné informace týkající se těchto systémů dány k dispozici jako důvěrné.

8. Tam, kde některý členský stát nevyhradil žádnou ze služeb, které mohou být vyhrazeny podle článku 7, a nezřídil kompenzační fond pro poskytování univerzální služby, jak to dovoluje čl. 9 odst. 4, a tam, kde je národní regulační orgán přesvědčen, že žádný z ustanovených poskytovatelů univerzální služby v tomto členském státě není příjemcem státní dotace, skryté nebo jiné, může tento orgán rozhodnout, že nebude uplatňovat podmínky odstavců 2, 3, 4, 5, 6 a 7 tohoto článku. Národní regulační orgán bude Komisi informovat o všech těchto rozhodnutích.

Článek 15

Finanční zprávy všech poskytovatelů univerzální služby budou vyhotovovány, podrobovány auditu nezávislým auditorem a zveřejňovány v souladu s příslušnými právními předpisy Společenství a vnitrostátními právními předpisy vztahujícími se na obchodní podniky.

KAPITOLA 6

Kvalita služeb

Článek 16

Členské státy zajistí, aby byly stanoveny a zveřejněny normy kvality služby týkající se univerzální služby a tak byla zaručena poštovní služba dobré kvality.

Normy kvality se zaměří zvláště na přepravní doby a na pravidelnost a spolehlivost služeb.

Tyto normy stanoví:

– ve vnitřním styku členské státy,

– v přeshraničním styku uvnitř Společenství Evropský parlament a Rada (viz přílohu). Budoucí přizpůsobení těchto norem technickému pokroku nebo vývoji trhu se bude

provádět v souladu s postupem stanoveným v článku 21.

Nezávislé sledování výkonu se bude provádět nejméně jednou za rok externími orgány, které nemají žádné vazby na poskytovatele univerzální služby, za ustálených podmínek, které budou specifikovány v souladu s postupem stanoveným v článku 21, a bude předmětem zpráv publikovaných nejméně jednou ročně.

Článek 17

Členské státy stanoví normy kvality pro zásilky vnitřního styku a zajistí, aby byly slučitelné s normami stanovenými pro přeshraniční styk uvnitř Společenství.

Členské státy oznámí své normy kvality pro vnitřní styk Komisi, která je zveřejní stejným způsobem jako normy pro přeshraniční styk uvnitř Společenství, uvedené v článku 18.

Národní regulační orgány zajistí, aby nezávislé sledování výkonu bylo prováděno v souladu se čtvrtým pododstavcem článku 16, aby výsledky byly oprávněné a aby v případě potřeby byly podniknuty kroky k nápravě.

Článek 18

1. V souladu s článkem 16 jsou normy kvality pro přeshraniční styk uvnitř Společenství stanoveny v příloze.

2. Tam, kde to vyžadují výjimečné situace pokud jde o infrastrukturu nebo zeměpisné podmínky, mohou národní regulační orgány stanovit výjimky z norem kvality uvedených v příloze. Jsou-li národním regulačním orgánem takto stanoveny výjimky, oznámí to bezodkladně Komisi. Komise předloží výboru vytvořenému podle článku 21 informační výroční zprávu o oznámeních, která obdržela během předchozích 12 měsíců.

3. Komise zveřejní v *Úředním věstníku Evropských společenství* všechny úpravy norem kvality pro přeshraniční styk uvnitř Společenství a učiní kroky k zajištění pravidelného nezávislého sledování a zveřejňování úrovně výkonu, přičemž potvrdí dodržování těchto norem a dosažený pokrok. Národní regulační orgány zajistí, aby v případě potřeby byly podniknuty kroky k nápravě.

Článek 19

Členské státy zajistí, aby byly stanoveny průhledné, jednoduché a nenákladné postupy pro projednávání stížností uživatelů, zvláště v případech týkajících se ztráty, vyloupení, poškození nebo nedodržení norem kvality (včetně postupů pro určení odpovědnosti v případě, že jde o více než jednoho operátora).

Členské státy mohou stanovit, že tento princip se vztahuje také na příjemce služeb, které:

- nepatří do univerzální služby definované v článku 3, a

- patří do univerzální služby definované v článku 3, avšak nejsou poskytovány poskytovatelem univerzální služby.

Členské státy přijmou opatření k zajištění, aby postupy uvedené v prvním odstavci umožňovaly spravedlivé a rychlé řešení sporů s poskytnutím odškodnění nebo náhrady v oprávněných případech.

Aniž by byly dotčeny jiné možnosti odvolání podle vnitrostátních právních předpisů a právních předpisů Společenství, členské státy zajistí, aby uživatelé, ať již jednají individuálně nebo tam, kde to dovoluje vnitrostátní právo, společně s organizacemi zastupujícími zájmy uživatelů nebo spotřebitelů, mohli předložit příslušným národním orgánům případy, kdy stížnosti uživatelů na poskytovatele univerzální služby nebyly uspokojivě vyřešeny.

V souladu s článkem 16 členské státy zajistí, aby poskytovatelé univerzální služby zveřejnili společně s výroční zprávou o sledování svého výkonu informace o počtu stížností a způsobu, kterým byl projednány.

KAPITOLA 7

Harmonizace technických norem

Článek 20

Harmonizace technických norem bude pokračovat zejména s přihlédnutím k zájmům uživatelů.

Evropský výbor pro normalizaci je pověřen vypracováním technických norem vztahujících se na poštovní sektor na bázi jejich vrácení zpět tomuto sektoru shodně se zásadami stanovenými ve směrnici Rady 83/189/EEC ze dne 28. března 1983, kterou se určují postupy pro poskytování informací v oblasti technických norem a předpisů [7].

Při této činnosti se bude přihlížet k harmonizačním opatřením přijatým na mezinárodní úrovni a zvláště k těm, o nichž se rozhodlo uvnitř Světové poštovní unie.

Příslušné normy budou jednou ročně zveřejňovány v *Úředním věstníku Evropských společenství.*

Členské státy zajistí, aby se poskytovatelé univerzální služby obraceli pro informace k normám zveřejněným v Úředním věstníku v případech, kdy je to nutné v zájmu uživatelů a zvláště tehdy, když podávají informace uvedené v článku 6.

Výbor ustavený podle v článku 21 bude průběžně informován o jednáních uvnitř Evropského výboru pro normalizaci a o pokroku dosaženém tímto orgánem v této oblasti.

KAPITOLA 8

[7] Úř. věst. č. 109, 26.4.1983, str. 8. směrnice naposledy pozměněna rozhodnutím Komise 96/139/ES (Úř. věst. č. L 32, 10.2.1996, str. 31).

Článek 21

Výbor

1. Komisi pomáhá výbor.

2. Tam, kde se odkazuje na tento článek, platí články 5 a 7 rozhodnutí 1999/468/ES[8] s přihlédnutím k ustanovením jeho článku 8. Lhůta uvedená v článku 5(6) rozhodnutí 1999/468/ES se stanoví na tři měsíce.

3. Výbor přijme svůj jednací řád.

KAPITOLA 9

Národní regulační orgán

Článek 22

Každý členský stát určí jeden nebo více národních regulačních orgánů pro poštovní sektor, které jsou právně oddělené od poštovních provozovatelů a působí nezávisle na nich.

Členské státy informují Komisi, které národní regulační orgány určily pro vykonávání úkolů vyplývajících z této směrnice.

Zvláštním úkolem národních regulačních orgánů je zajišťovat plnění povinností vyplývajících z této směrnice. Případně zavádějí kontroly a konkrétní postupy k zajištění respektování vyhrazených služeb. Mohou být rovněž pověřeny zajišťováním dodržování pravidel soutěže v poštovním sektoru.

KAPITOLA 10

Závěrečná ustanovení

Článek 23

Aniž je tím dotčen článek 7, Komise předloží Evropskému parlamentu a Radě každé dva roky a poprvé nejpozději 31. prosince 2004 zprávu o používání této směrnice, včetně příslušných informací o vývoji v sektoru, zejména co se hospodářských, společenských, pracovních a technologických aspektů týče, a rovněž o kvalitě služby. Zpráva bude v případě potřeby doplněna návrhy Evropskému parlamentu a Radě.“

Článek 24

[8] Rozhodnutí Rady 1999/468/ES ze dne 28. června 1999 stanovící postupy při výkonu implementačních pravomocí udělených Komisi (Úř. věst. č. L 184, 17.7.1999, str. 23).

Členské státy uvedou v účinnost právní a správní předpisy nezbytné k dosažení souladu s touto o směrnicí nejpozději 12 měsíců ode dne, kdy nabude účinnosti. Uvědomí o nich Komisi.

Přijímají-li členské státy tato opatření, musí být v nich učiněn odkaz na tuto směrnici nebo musí být takový odkaz učiněn při jejich úředním vyhlášení.

Článek 25

Tato směrnice nabývá účinnosti dvacátého dne následujícího po dni jejího vyhlášení *v Úředním věstníku Evropských společenství.*

Článek 26

1. Tato směrnice nebrání žádnému členskému státu v zachování nebo zavedení opatření, která jsou liberálnější než opatření stanovená touto směrnicí. Taková opatření musí být slučitelná se Smlouvou.

2. Zanikne-li tato směrnice, opatření přijatá členskými státy k její realizaci mohou být zachována do té míry, nakolik jsou slučitelná se Smlouvou.

Článek 27

Ustanovení této směrnice s výjimkou článku 26 vyprší 31. prosince 2008, nebude-li rozhodnuto jinak v souladu s článkem 7 odst. 3. Postupy pro udělování oprávnění popsané v článku 9 nebudou tímto datem dotčeny.

Článek 28

Tato směrnice je určena členským státům.

V Bruselu dne 15. prosince 1997.

Za Evropský parlament	*Za Radu*
president	*president*
J.M. GIL-ROBLES	J.-C. JUNCKER

PŘÍLOHA

Normy kvality pro přeshraniční zásilky uvnitř Společenství

Normy kvality pro přeshraniční zásilky uvnitř Společenství mají být stanoveny ve vztahu k časové lhůtě pro přepravu měřené „od konce na konec“ [9] poštovních zásilek nejrychlejší standardní kategorie podle vzorce D + n, kde D představuje datum podání[10] a n počet pracovních dnů, které uplynou mezi tímto datem a datem dodání adresátovi.

Normy kvality pro přeshraniční zásilky uvnitř Společenství	
Časová lhůta	Cíl
D + 3	85 % zásilek
D + 5	97 % zásilek

Těchto norem musí být dosaženo nejen pro celý provoz uvnitř Společenství, ale i pro veškeré bilaterální toky mezi dvěma členskými státy.

[9] Přeprava „od konce na konec“ se měří od přístupového místa do sítě až po dodání adresátovi.

[10] Datem podání, které se má použít, se rozumí den, kdy je zásilka podána, za předpokladu, že k podání dojde před posledním oznámeným časem sběru z příslušného přístupového místa do sítě. Dojde-li k podání po této časové lhůtě, rozumí se datem podání, které se má použít, den následující po sběru.